

Carry Slee
Brainwash

δ

Jelle

Jelle voelde het meteen toen hij wakker werd: dit wordt weer zo'n slepende dag waarop hij verlamd lijkt en er niets uit zijn handen komt. Hij hangt maar wat, terwijl hij toch genoeg te doen heeft. Om te beginnen moet hij woonruimte zoeken. De zolderkamer waar hij nu zit is tijdelijk. Hij huurt hem via via en voor een heleboel geld. Twintig vierkante meter waar je officieel niet eens in mag wonen. Het is brandgevaarlijk. Vorige week kreeg hij drie adressen van een gast in de kroeg. Hij is nog niet eens gaan kijken of er iets voor hem bij zit. Hij stelt het steeds uit. Op z'n minst had hij een mailtje of sms'je kunnen sturen. Elke keer neemt hij het zich voor en als het zover is haakt hij af. Afhaken, daar is hij goed in. Hij loopt overal voor weg, net als zijn vader. Hij moet nu maar eens in actie komen en een bericht sturen naar de eigenaars van die kamers.

Op weg naar zijn laptop gaat hij voor het raam staan. Hij ziet een bestelbus aankomen. Ineens herinnert hij het zich weer. Elise, die naast hem woont, heeft hem verteld dat haar zus bij haar intrekt. Achter het stuur zit een knappe meid. Kom op, lul, denkt hij, help haar verhuizen, ze is helemaal alleen. Dan doe je tenminste nog iets. Ze stapt uit en schuift charmant de deur van de bestelbus open. Hij draait zich om en loopt haastig de trap af.

Als hij aan komt lopen, draait ze zich om. Twee prachtige felle ogen kijken hem aan. Er gaat een schok van herkenning door hem heen, terwijl hij zeker weet dat hij haar nog nooit heeft gezien. Voor sommige dingen bestaan geen woorden. Hij haat clichés, vooral in de liefde, maar er gebeurt iets met hem. Er is geen twijfel mogelijk: dit is niet zomaar een ontmoeting. Hij heeft genoeg ervaring met meiden, maar dat leidde nooit ergens toe. Met daten is hij allang opgehouden; als hij ergens eenzaam van wordt is het dat wel. En nu vindt hij haar, op deze ochtend, voor zijn huis. De brutale blik

die zachtheid verbergt, de enorme energie die ze uitstraalt. Hun blikken worden naar elkaar toe gezogen als magneten. Ze moeten alle twee grinniken. Ze heeft kracht en humor. Hij denkt dat zij hem wel aan zou kunnen. Ze lijkt hem niet het type dat het op zichzelf betreft als hij een dipje heeft en dat aan zijn liefde twijfelt wanneer hij een dag lang op zijn bed blijft liggen als hij het even niet meer ziet zitten.

‘Hi.’ Ze steekt haar hand naar hem uit. ‘Naomi. Ik trek bij mijn zus in. Je kent Elise misschien wel.’

Hij knikt. ‘Jelle,’ zegt hij. ‘Ik woon hiernaast.’ Hij kijkt naar de bus. ‘Leeghalen dan maar?’

‘Graag.’

Hij tilt een stoel uit de bus. Ze pakt hem aan, en op dat moment horen ze het gerinkel van een fietsbel.

‘Hi, Froukje.’ Naomi zet de stoel neer. ‘Ik heb toch over de muurschildering van Eric heen geschilderd,’ zegt ze.

‘Zonde,’ zegt Froukje terwijl ze afstapt.

‘De hele kamer was leeg,’ zegt Naomi. ‘En toen bleef hij zo eenzaam achter.’

Jelle geeft Froukje een hand. Hij vraagt zich af wie Eric is. Een lover, een ex? Zoals Naomi net naar hem keek, kreeg hij niet de indruk dat ze bezet is.

‘Tof dat je helpt,’ zegt Froukje en ze zet haar fiets op slot.

Hij haalt een palm uit de bus en geeft hem aan Naomi. Als ze met de plant naar het huis loopt, kijkt hij haar na. Ineens draait ze zich om. Hij voelt zich betrappt. Brutaal steekt ze haar tong naar hem uit.

Met een paar dozen loopt hij het huis in. ‘Wauw!

Wat een ruimte!’

‘Onze oma heeft hier haar halve leven gewoond. Elise woonde bij haar in toen ze ging studeren. Toen oma naar een verzorgingshuis moest, bleef Elise hier wonen. Mijn oma heeft daarna nog maar heel kort geleefd.’

‘Zielig voor je oma, en voor jullie natuurlijk, maar mag je zus hier dan zomaar blijven wonen? Het is best een groot huis.’

‘Nou, niet zomaar, hoor. Het was een heel gedoe,’ zegt Naomi.

‘Ze heeft er veel voor moeten regelen, maar oma had een goede band met de huiseigenaar. Hij heeft moeite voor Elise gedaan en nu heeft ze toestemming gekregen.’

‘Wat een mazzel. Ik zag dat jullie ook een tuin hebben.’

‘En een aardige buurman,’ zegt Naomi lachend.

Je flirt echt, denkt hij, dat is geen inbeelding. Ze lopen weer samen naar het busje. ‘Zullen we deze naar binnen tillen?’

Hij haalt een tafel uit de bus.

‘Prima,’ zegt Naomi en ze tilt de tafel aan het andere uiteinde op. ‘We geven donderdagavond een housewarmingparty.’

‘Als je zin hebt mag je komen, hoor. Kijk maar, in elk geval ben je welkom.’

‘We wonen hier met drie mannen,’ zegt hij en hij zet de tafel even neer om te kijken hoe die het best naar binnen kan.

‘Je vrienden zijn ook welkom.’

‘Het zijn geen vrienden, hoor. Ik woon in bij een van hen.’

Maar ik zal het vragen.’

Naomi’s mobiel gaat. ‘Sorry, mijn zus, ik moet even opnemen.’

Ze zet de tafel neer en neemt op. ‘Hoi, Elise, we zijn aan het verhuizen. Ik zet alles maar gewoon neer, inrichten moeten we toch samen doen. Ik bel je straks.’

Naomi hangt op en samen zetten ze de tafel in de woonkamer.

Froukje komt binnen met een beeld. ‘Was dit niet van Eric?’

Waar wil je het hebben?’

‘Dat heeft Eric voor me meegenomen toen hij in India was.’

Zet maar op tafel, ik wil het een heel mooi plekje geven.’

Weer die naam, denkt Jelle. Hij wil ze niet afluisteren en gaat naar buiten. ‘Wie wil er even helpen met het bed?’

roept hij.

Naomi komt naar hem toe. ‘Het moet naar boven.’

Samen sjouwen ze het bed de trap op. Bij de bocht moeten ze het even neerzetten. Hij kijkt haar aan, recht in

haar prachtige ogen. Hij ziet dat ze even ongemakkelijk wordt en hij kijkt gauw weg.

‘Iets meer naar links draaien,’ zegt hij. ‘Nou, dat wordt nog wat, het is een groot bed.’

Naomi knikt. ‘Als het niet lukt, moeten we het takelen.’

Jelle kijkt naar de overloop. ‘Dit gaan we niet redden, heb je touw en blok?’

‘Nee, maar mijn bed zal toch naar boven moeten.’

‘Je mag wel bij mij logeren,’ grapt hij.

Ze wordt rood. ‘En nu?’ vraagt ze, zonder op zijn opmerking in te gaan.

‘Je zult touw en blok moeten huren. Een paar straten verderop zit zo’n zaak. Ik heb het daar ook gehoord; ik heb namelijk ook een heel groot bed. Helemaal voor mezelf alleen,’ voegt hij er gauw aan toe.

‘Ik ook,’ zegt Naomi bijdehand.

Nu is het zijn beurt om rood te worden.

Jelle loopt in zijn kamer heen en weer. Hij vraagt zich af of hij wel naar de housewarmingparty van zijn buurmeiden zal gaan.

Wat moet hij daar, als die Eric er ook is? Hij heeft het in zijn hoofd weer veel te mooi gemaakt. Naomi heeft met hem geflirt, meer niet. Het kan niet anders dan dat Eric haar lover is, anders ga je niet zo zorgvuldig een mooi plekje voor zijn beeld zoeken. Dat doe je niet als je het van zomaar iemand hebt gekregen, en ook niet als het van je ex is. Hij moet eens in de realiteit gaan leven, de dingen zien zoals ze echt zijn, dat zou al een hoop schelen.

‘Jelle!’ wordt er van beneden geroepen.

‘Ja!’

‘Ben je zover?’

Wat moet hij nu tegen Harold zeggen? Dat hij ineens toch niet meegaat? Hij maakt zichzelf belachelijk, ook tegenover Naomi.

Hij gaat dan wel verhuizen, maar voorlopig woont hij nog even hier. Oké, er zit niets anders op, en hij gaat naar beneden.

Naomi doet open en kleurt als ze hem ziet. Misschien had ze gehoopt dat hij niet op de uitnodiging in zou gaan. Nu hij hier toch is, wil hij die Eric weleens ontmoeten. Met z’n drieën lopen ze de kamer in.

‘Dat ziet er goed uit!’ Harold kijkt vol bewondering rond.

‘Kunnen jullie bij ons ook niet even komen klussen? Ja, Jelle, jij hebt het al gezien, jij bent hier kind aan huis, geloof ik.’ Hou je er even lekker buiten, denkt Jelle. Hij ziet een groepje studenten staan. Naomi loopt naar het groepje toe. Wie van die gasten zou Eric zijn?

Elise wijst naar een tafel vol drank en glazen. ‘Pakken jullie zelf maar,’ zegt ze.

Het valt Jelle op dat Elise heel anders is dan haar zus.

Veel introverter, bijna schuw zoals ze daar staat. Naomi staat met een jongen te praten, met haar rug naar hem toe. Als dat die Eric is, verbaast het hem niet dat ze met anderen flirt.

Hij ziet eruit als een nerd.

Froukje loopt met een stoer uitziende gast de tuin in. Hij vangt iets op over een blowtje. Daar begint hij dus niet meer aan.

Zo was het een paar jaar geleden ook begonnen, op een feest.

Hij voelde zich in die tijd hopeloos ellendig. De zoveelste vriendin had hem gedumpt. Met moeite sleepte hij zichzelf naar dat feest. Het begon met een blowtje, dat was hij wel gewend.

Maar ineens stond hij honderduit te lullen tegen een of andere onbekende gast. Achteraf moet die klootzak in de gaten hebben gekregen dat hij er slecht aan toe was. ‘Ik heb wel iets voor je waar je van opknapt,’ zei hij. Het was de eerste keer dat Jelle snoof. In no time zat hij zo ongeveer in de hemel. Die gast gaf hem nog wat mee voor thuis, en hij kreeg zijn nummer voor als hij iets nodig had. En dat alles gratis, want dat deed hij wel meer voor vrienden van vrienden. Allemaal leugens natuurlijk.

Na twee dagen hing Jelle al aan de lijn of hij nog wat kon krijgen. Die gast kwam het zelf brengen op een scootertje.

Chocolate, noemden ze hem, zijn echte naam wist niemand.

Jelle weet nog heel goed dat het toen faliekant misging.

Hij neemt een slok van zijn bier en kijkt rond. Er zijn best veel meiden, maar hij heeft geen interesse. Hij merkt dat ze hem wel leuk vinden en hij maakt hier en daar een praatje.

Dat heeft hij intussen wel geleerd in de kroeg, waar hij alweer een tijdje werkt. Een beetje ouwehoeren over niets gaat hem prima af. Hij kijkt naar Naomi. Ze schenkt voor zichzelf

een whisky in. Als hij verkering had met zo'n eikel zou hij ook sterkedrank nodig hebben. Ze schijnt zich nogal te amuseren. Ze praat met iedereen, maar tegen hem heeft ze nog geen woord gezegd. Hij ziet haar wel af en toe zijn richting op kijken.

Die Eric praat nu met haar zus. Zij ziet er ook niet bepaald uit alsof ze hem interessant vindt.

'Bart!' wordt er opeens geroepen. 'Een hijs?' De gast van wie Jelle denkt dat het Eric is, draait zich om en loopt naar buiten. Er is helemaal geen Eric op dit feest. Misschien komt hij zo nog. Jelle kijkt Naomi's kant op. Ze lacht uitdagend naar hem en komt naar hem toe. 'Whisky?' vraagt ze.

'Doe maar een biertje,' zegt hij. Hij moet zijn kop erbij houden, anders staat hij straks toch te blowen.

Naomi loopt naar de bar en schenkt een biertje in. Ze zet de muziek harder en loopt met het glas bier terug naar Jelle.

'Proost!' Ze klinken.

Die blik, verdomme, hij heeft het zich niet ingebeeld, er is wel iets.

'Dansen?' vraagt ze.

Jelle schrikt wakker van een wekker. Waar is hij eigenlijk? Hij heeft helemaal geen wekker. Als hij naast zich kijkt en Naomi ziet, weet hij het weer. Hij had nooit gedacht dat hij met haar in bed zou belanden. Stel je voor dat hij niet naar het feest was gegaan!

Ze slaapt nog. Lief, zoals ze daar ligt. Zo vredig. Nu nog wel, maar zodra ze wakker wordt en hem ziet schrikt ze zich kapot. Het was vast haar bedoeling niet om vreemd te gaan.

Die Eric kwam de hele avond niet opdagen. Misschien kon hij niet komen omdat hij voor een of ander tentamen moest leren.

Jammer voor je, jongen. Ik heb van je vrouw genoten.

Dan moet je maar niet zo braaf zijn, denkt Jelle. Ze had nogal wat whisky's op, anders was het waarschijnlijk niet gebeurd.

Hij heeft er echt niet op aangedrongen. Ze nam hem mee naar de tuin en toen begon ze te zoenen. Van het een kwam het ander. Ja hallo, hij is ook niet van steen. Ze is verantwoordelijk

voor haar eigen leven. Hij zag haar zus wel kijken toen ze later met z'n tweeën naar boven gingen. Zo te zien vond ze het wel leuk. Weet jij veel, het kan best dat ze die Eric helemaal niet mag.

Hij kijkt naar Naomi. Haar ademhaling gaat heel rustig. Maar als ze zo wakker wordt, komt de klap. Ook al was het maar een onenightstand, ze is toch vreemdgegaan. Hij heeft zin om haar te kussen, maar het is beter van niet. Hij wil er niet bij zijn als ze zo meteen begint te balen. Hij kan nu maar beter meteen weggaan. Hij wil al uit bed stappen, als hij geluiden in de badkamer hoort. Dat zal Elise wel zijn. Van háár wekker is hij dus wakker geschrokken.

Hij wacht liever even tot ze de deur uit is.

Hij hoort Elise nog steeds beneden als Naomi haar ogen opendoet. 'Goedemorgen, schoonheid,' zegt hij.

Naomi kijkt verrast op. Zo te zien heeft ze helemaal geen spijt. 'Je megagrote bed was dus toch niet helemaal alleen voor jezelf.' Hij strijkt met zijn vinger over haar neus. 'Maar ik moet zeggen: het is een heerlijk bed. Ik heb verrukkelijk geslapen, maar wat wil je na zo'n goddelijke vrijpartij?'

Hij trekt haar naar zich toe en drukt haar tegen zich aan. Hij krijgt meteen weer een stijve. Als ze zachtjes kreunt, pakt hij haar bij haar billen en rolt haar op haar rug. Waar zijn die condooms, denkt hij. Ineens herinnert hij zich dat hij het doosje naast het bed heeft gelegd. Hij buigt zich voorover uit bed. Mazzel, het ligt er inderdaad, en hij haalt er een uit. Hij vrijt altijd safe. Vannacht ook; daar is hij heel zorgvuldig in. Hij heeft geen zin om een of andere ziekte op te lopen voor een wip.

Hij doet het condoom om, duwt haar benen uit elkaar en masseert heel zachtjes met zijn vingers haar schaamlippen.

Zo te horen vindt ze het fijn. Opgewonden neemt ze zijn stijve in haar hand en duwt hem bij haar naar binnen.

Hij kreunt van genot en laat zich helemaal gaan. Hij merkt dat het haar opwindt. In no time komen ze klaar.

'Je bent fantastisch.' Hij kust haar – een lange, zachte kus.

Dan ziet hij dat de tranen over haar wangen lopen. Zie je wel, denkt hij. Nu komt het, ze heeft spijt.

‘Eric?’ vraagt hij. Hij streelt met zijn vingers door haar haar.

‘We houden het tussen ons,’ zegt hij. ‘Ik wil niet dat jij in de problemen komt door mij. Het was maar één keer, twee keer dus, sorry. Maar we vergeten het. Van mij krijgt niemand het te horen. En als ik jou was, zou ik me niet zo schuldig voelen.’

Als ze blijft snikken kust hij haar. ‘Het kan iedereen gebeuren.’

‘Ik ben niet vreemdgegaan,’ snikt ze. ‘Daarom huil ik niet.’

Maar het voelt wel zo.’

‘Heb je geen relatie meer met die Eric? Is het soms uit?’

Jelle snapt er niks van. Waarom dan al dat verdriet? Blijkbaar is ze nog dol op die gozer en heeft hij haar gedumpt.

‘Eric is er niet meer,’ zegt ze. ‘Hij is een halfjaar geleden verongelukt.’

‘Jezus!’

‘Sorry,’ zegt Naomi, die alweer wat rustiger wordt. ‘We hadden drie jaar lang een relatie. Sinds het ongeluk heb ik met niemand meer seks gehad. Jij bent de eerste.’

‘Ik voel me wel vereerd,’ zegt hij. ‘Shit! Ik weet even niet wat ik moet zeggen.’ Dit had hij helemaal niet verwacht.

‘Je bent lief,’ zegt ze en ze kust hem. Hij merkt dat ze het er niet meer over wil hebben.

Beneden horen ze glasgerinkel. Dat moet Elise zijn, die alles naar de keuken brengt.

‘Het zal beneden wel een puinhoop zijn,’ zegt ze.

‘Misschien moet ik even helpen. Ik kan mijn zus niet alleen voor die troep laten opdraaien. Het was mijn feest. Ik bedoel, van Elise hoefde het niet zo.’

‘Blijf toch liggen,’ zegt hij als ze omhoogkomt. ‘Die glazen zijn zo afgewassen. Ik kan het weten, want ik sta achter de bar in de Apotheek. Ken je die kroeg?’

Ze knikt. ‘Ik heb er wel van gehoord.’

‘Ik werk er tijdelijk,’ zegt hij. ‘Ik ga in september studeren, Chinees.’

‘Wauw!’

Hij zet zijn kussen rechtop tegen de muur en gaat half zitten.

‘Ja, ineens wist ik het, na heel wat omwegen.’

‘En wat waren die omwegen?’ vraagt ze. Zij gaat ook rechtop zitten, met haar hoofd tegen zijn borst.

‘Noem maar een studie op of ik heb het geprobeerd.’

Geschiedenis, fotografie, de sportacademie, tenminste, daar wilde ik naartoe, maar ik werd uitgeloot. En rechten natuurlijk.

Mensen die niet weten wat ze willen, proberen heel vaak rechten.’

Naomi lacht. ‘Wel allemaal verschillende dingen,’ zegt ze.

Jelle zit in het zonnetje bij Naomi in de tuin terwijl zij een ontbijtje voor hen klaarmaakt. Hij denkt aan haar verhaal.

Ze heeft dus drie jaar een relatie gehad, dat is niet niks.

En hij is de eerste met wie ze weer heeft gevreeën. Het is dus niet zomaar een onenightstand voor haar. Hij voelt zich geveid, maar het klinkt ook heel serieus. Als hij gisteravond had gehoord dat ze vrij was, had hij een gat in de lucht gesprongen, maar hier krijgt hij het benauwd van. Zijn faalangst speelt weer op. Hoeveel mannen zullen het laatste halfjaar niet iets hebben geprobeerd bij haar, en dan kiest

ze voor hem. Hij voelt de druk op zijn schouders, maar misschien moet hij gewoon nog aan het idee wennen. Het liefst gaat hij nu meteen weg, maar ze komt al met het ontbijt aan. Hij kan het niet maken haar nu in de steek te laten.

‘Wat een service,’ zegt hij. ‘Dat krijg ik hiernaast niet.’

‘Woon je hier al lang?’ vraagt ze.

‘Nee, een maand of drie.’ Hij heeft geen zin om te vertellen dat hij noodgedwongen moet verhuizen. Snel mijn ontbijt naar binnen werken en dan wegwezen, denkt hij.

Zodra hij zijn croissantje op heeft en zijn koffie heeft opgedronken, kust hij haar en klimt hij over de schutting.